

Joanna Wiszniewiczi

"O wypowiedzi przewrotnej -
wstępnie", Piotr Stasiński [w:]
"Problemy wiedzy o kulturze" Red.
A.Brodzka, M.Hopfinger, J.Lalewicz,
Wrocław 1986 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 31/4 (110), 308

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STASIŃSKI Piotr: O wypowiedzi przewrotnej - wstępnie. /W:/
Problemy wiedzy o kulturze. Red. A. Brodzka, M. Hopfinger,
J. Lalewicz. Wrocław 1986, Oss., PAN IBL, s. 509-516.

Autor - po zdefiniowaniu terminu "wypowiedź przewrotna" (rozumie ją jako taką, w której pisarz daje czytelnikowi do zrozumienia, że istnieje dystans między explicite nieobecnym głosem autora a głosem podmiotu i głosami postaci) - opisuje szerzej charakter "wypowiedzi przewrotnej", jej funkcję oraz sposób istnienia w strukturze utworu i w komunikacji literackiej.

BP/110/149

J.W.

STEINBECK Dietrich: O socjologii publiczności. Tłum.
K. Krzemień. /W:/ W kręgu socjologii teatru na świecie.
Wybór i oprac. T. Pyzik i E. Udalska. Wrocław 1987, Oss.,
s. 73-86.

Przedstawiony w tomie tekst niemieckiego teoretyka i historyka teatru jest fragmentem jego rozprawy "Einleitung in die Theorie und Systematik der Theaterwissenschaft", opartej na teorii Ingardena. Ze swych rozważań autor wyłącza problematykę socjologii teatru związaną z teatrem jako instytucją, skupiając się na "teatralnych funkcjach intencjonalnych aktów widzów indywidualnych w ich społecznych uwarunkowaniach". Stara się uściślić i zrewidować pojęcia i zagadnienia odnoszące się do tej problematyki, a wynikające z przekonania, że kształt sceniczny dochodzi do pełnej konkretyzacji poprzez wielość częściowo zgodnych, częściowo odbiegających od siebie subiektywnie przetworzonych kształtów.

BP/110/150

A.Sz.